

Arrest

**nr. 38 839 van 17 februari 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 juli 2004 het Rijk binnen en diende op 17 maart 2009 een tweede asielaanvraag in. Op 17 juni 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Burco (Somaliland) en te behoren tot de minderheidsgroep Madhiban (Midgan).

*U diende op 28 juli 2004 een **eerste asielaanvraag** in. Een beslissing tot weigering van verblijf werd op 10 augustus 2004 door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen. U tekende op 13 augustus 2004 beroep aan tegen deze beslissing en werd in dat verband door het Commissariaat-generaal gehoord op 3 december 2004. Op 26 januari 2005 nam het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf op basis van het bedrieglijk karakter van uw verklaringen. Op 11 maart 2005 diende u een beroep tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State tegen de bevestigende beslissing van verblijf (G/A 159993-21796). De beslissing van het Commissariaat-generaal werd door de Raad van State gehandhaafd bij arrest van 20 januari 2009. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.*

*Op 17 maart 2009 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (d.d. 27 maart 2009) en het Commissariaat-generaal (d.d. 5 mei 2009) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U legde ter staving van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: een verklaring uitgegeven d.d. 5 november 2006 door het Ministry of Justice and Religious Affairs van de Somali Democratic Republic, een identiteitsattest uitgegeven d.d. 10 mei 1983 door de Local Government Authority of Burao van de Somali Democratic Republic en een medisch attest uitgereikt d.d. 25 maart 2009 door dr. Patrick Guerisse.*

U verklaarde dat u subsidiaire bescherming wenst te krijgen.

B. Motivering

Uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegde blijken onvoldoende te zijn om een “vrees voor vervolging” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève aannemelijk te maken.

*Ten eerste kan worden opgemerkt dat in het kader van uw **eerste asielaanvraag** door de Commissaris-generaal op 26 januari 2005 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing geconcludeerd dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u werkelijk tot de minderheidsgroep Madhibaan zou behoren enerzijds en dat ernstige tegenstrijdige verklaringen tussen uw gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal de geloofwaardigheid van uw relaas in ernstige mate ondermijnen anderzijds (zie bevestigende beslissing tot weigering van verblijf d.d. 26 januari 2005).*

Ten tweede blijkt uit een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken en de Griekse autoriteiten dat u in Rhodos (Griekenland) asiel heeft gevraagd op 9 juni 2003 (zie informatie in administratief dossier). Er dient op gewezen te worden dat de verklaringen die u ten aanzien van de Griekse asielinstanties en in het kader van uw twee asielaanvragen in België aflegde belangrijke incoherenties vertonen met betrekking tot vrijwel alle essentiële elementen van uw asielrelaas, met name uw identiteit, afkomst en vervolging.

*Tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen in **België** verklaarde u dat uw familienaam Said Mussa luidde (gehoorverslag Commissariaat-generaal d.d. 5 mei 2009, p. 2) en dat u geboren werd op 15 oktober 1982 te Burco (Somaliland) (p. 2). U voegde er aan toe uw gehele leven in het administratief district Burco gewoond te hebben (p. 2) en nooit buiten Somaliland geresideerd te hebben (p. 2). U beweerde tevens tot de minderheidsgroep Madhibaan (Midgan) te behoren (p. 4) en net omwille van uw clanbehoren vervolgd te worden (zie bevestigende beslissing tot weigering van verblijf d.d. 26 januari 2005).*

*Tijdens uw asielaanvraag in **Griekenland** beweerde u echter – volgens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal d.d. 5 mei 2009 – dat uw familienaam Ali Hasan luidde (p. 6). U verklaarde geboren te zijn in Mogadishu (p. 6) en gaf een andere geboortedatum op dan u in België deed (p. 6). U voegde er aan toe dat uw woonplaats Mogadishu was (p. 6) en dat u tot de Ashraf-clan behoorde (p. 6). Voor de Griekse asielinstanties legde u tevens andere verklaringen af met betrekking tot de reden waarom u Somalië verliet (p. 6). **Hieruit blijkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de persoonsgegevens en het vervolgingsrelaas dat u in het kader van uw respectievelijke asielaanvragen opgaf.***

Daarenboven kan vermeld worden dat tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen in België u steeds beweerde dat uw problemen in mei 2004 een aanvang namen in Somaliland (p. 5), dat u als gevolg hiervan op 16 juni 2004 Somaliland verliet (p. 6) en voor die datum uw land van herkomst nooit eerder verlaten had (p. 6). Uit het vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek van de Dienst Vreemdelingenzaken en de Griekse autoriteiten blijkt echter dat u in Rhodos (Griekenland) reeds asiel heeft gevraagd op 9 juni 2003 (zie informatie in administratief dossier). **Vermits u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat uw volledige vervolgingsrelaas zich afspeelde in 2004 in Burco en uit het vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek blijkt dat u zich in 2003 reeds in Griekenland bevond kan er volstrekt geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolgingsfeiten.**

Met betrekking tot de **nieuwe elementen** die u voorlegde om uw **tweede asielaanvraag** te staven kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Aan de door u voorgelegde verklaring uitgegeven d.d. 5 november 2006 door het Ministry of Justice and Religious Affairs van de Somali Democratic Republic en het door u voorgelegde identiteitsattest uitgegeven d.d. 10 mei 1983 door de Local Government Authority of Burao van de Somali Democratic Republic kan gezien uw hoger beschreven bedrieglijke verklaringen betreffende uw identiteit volstrekt geen geloof worden gehecht. Het door u voorgelegde medisch attest uitgereikt d.d. 25 maart 2009 door dr. Patrick Guerisse staat volledig los van het door u afgelegde asielrelaas.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

De door u afgelegde tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen laten volstrekt niet toe om uw identiteit, uw profiel en het realiteitsgehalte van het risico bij eventuele terugkeer vast te stellen en/of te beoordelen. Aangezien subsidiaire bescherming op basis van een ernstige bedreiging van persoon of leven van een burger als gevolg van willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict enkel door de Commissaris-generaal wordt verleend aan Somalische burgers wiens relaas en stavingsstukken voldoende geloofwaardig zijn om dergelijke bedreiging aannemelijk te maken, heeft u dan ook niet aangetoond dat u een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zou lopen bij terugkeer naar uw regio van oorsprong. U hebt – door uw uiteenlopende verklaringen – evenmin aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar uw regio van herkomst een 'risico op het lijden van ernstige schade', i.c. een risico op doodstraf of executie of een risico op foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Verzoeker ontwikkelt in het verzoekschrift een exceptie van ontvankelijkheid "Doordat de bestreden beslissing werd genomen en werd getekend door een persoon waarvan de identiteit, functie niet kan worden achterhaald (onleesbaarheid van de handtekenaar); Dat verzoeker in casu niet kan nagaan of de Commissaris-generaal zelf, een adjunct van de Commissaris-generaal of eventueel een totaal ander persoon deze bestreden beslissing getekend is; Dat er een stempel op de bestreden beslissing voorkomt die echter totaal onleesbaar; Dat verzoeker bij het lezen van de bestreden beslissing onmiddellijk dient te kunnen nagaan wie zijn beslissing heeft getekend en dat dit niet het geval is in casu; Dat wanneer verzoeker niet kan nagaan of een eventuele plaatsvervanger heeft getekend, verzoeker ook niet kan vaststellen of deze voor de Commissaris-generaal heeft getekend;

2.2. De handtekening op de beslissing van een administratieve overheid heeft tot doel het bestaan en inhoud van de beslissing te wettigen. In casu werd aan deze substantiële vormvereiste van de beslissing voldaan. De verzoekende partij voert immers zelf aan dat de bestreden beslissing een handtekening draagt met een stempel onder de handtekening. Verzoeker gaat er aan voorbij dat de (on)leesbaarheid van de handtekening en de stempel op de aan verzoeker opgestuurde fotokopie, de rechtmatigheid van de beslissing niet aantast nu op basis van het administratieve dossier duidelijk blijkt dat de beslissing werd genomen en ondertekend door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De slechte kopie tast de correct genomen en ondertekende beslissing niet aan. Ten overvloede kan worden toegevoegd dat verzoeker woonplaatskeuze deed op het Commissariaat-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en hij aldus op het ogenblik van de betekening van de slechte kopie van de bestreden beslissing op het CGVS inzage had in het administratieve dossier met de originele duidelijk leesbare beslissing. De exceptie wordt verworpen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoeker voert de schending aan van de *“motiveringsverplichting. Schending van art. 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van art 62 en van art 48/4 van de wet van 15/12/1980”*.

3.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker beroept zich niet op de toekenning van de status van vluchteling en voert aldus geen individuele vervolging aan in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Uit het administratieve dossier blijken geen gegevens voorhanden die mogelijk kunnen wijzen op een systematische individuele vervolging.

4.2. Verzoeker meent anderzijds dat zijn herkomst uit Somaliland voldoende dient te zijn om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker voert aan dat *“de bestreden beslissing de documenten die verzoeker heeft neergelegd in het kader van zijn tweede asielaanvraag, nl. de verklaring dd. 5. 1 1 .2006 door het Ministerie van Justitie en Religieuze Aangelegenheden van de Somali Democratic Republic en het voorgelegde identiteitsattest dd. 10.05.1983 door de Local Government Authority of Burao van de Somali Democratic Republic, niet in aanmerking neemt (zelf niet voor onderzoek) terwijl de authenticiteit van deze stukken op geen enkele wijze in de motivering van de bestreden beslissing wordt betwist (...) Dat deze stukken die qua authenticiteit niet wordt betwist, enkel niet in aanmerking worden genomen door tegenpartij omdat verzoeker bedrieglijke verklaringen betreffende zijn identiteit zou hebben afgelegd”*.

4.3. In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten, minstens moeten ze intern coherent en geloofwaardig zijn.

4.4. Verzoeker gaat er aan voorbij dat hij zijn identiteit niet aantoont zodat geenszins kan komen vast te staan dat de neergelegde stukken op hem betrekking hebben. Immers het is onvoldoende dat verzoeker *“heeft toegegeven van een andere identiteit gebruik te hebben gemaakt toen hij trachtte een*

asiel dossier in Griekenland in te leiden verklaringen betreffende zijn identiteit heeft afgelegd voor de Belgische asielinstanties". Verzoeker dient zijn thans verklaarde identiteit aan te tonen en aannemelijk te maken en de onverzoenbare gegevens toe te lichten. De Raad ziet niet waarom verzoeker er belang bij zou hebben initieel (in Griekenland) een foute identiteit aan te geven. Te meer nu verzoeker niet enkel zijn naam wijzigde maar ook zijn etnische identiteit en zelfs zijn land van herkomst, Somalië of Somaliland. Gezien de Somali clancontext wijst dit op een totaal verschillend scenario. Daarenboven deden de in België aangevoerde problemen zich voor toen verzoeker in Griekenland verbleef zodat hieraan bezwaarlijk enig geloof kan worden gehecht. Aan de neergelegde stukken kan dan ook geen geloof worden gehecht nu verzoeker zijn bedrieglijk handelen niet toelicht. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.5. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 februari 2010 door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK